

כשהחלום והמציאות מתבלבלים...

את המעשה הבא היה מספר הצדיק רבי שמחה בונים מפשיסחא זצ"ל: פעם אחת נסע בדרך איש עשיר אדון נכבד במרכבת משנה הדורה. והנה הוא רואה שבאמצע הדרך שוכב לו אחד, שיכור כלוט, ולא יודע מהנעשה עמו. ויצווה האדון למשרתיו להרים את השיכור הזה ולהניחו במרכבתו. ויהי כאשר הגיע לביתו ציווה למשרתיו לקחת את האיש השיכור הזה, לרחצו, לגלחו ולספרו, ולהלבישו כתונת חדשה, ולהשכיבו במיטה נקייה בחדר יפה, ולשים לידו בגדי כמרים. משרתיו עושי דברו עשו כל מה שציווה עליהם אדונם, וירחצוהו ויסכוהו ויגלחוהו, ויניחו את בגדי הכמרים ליד מיטתו. והשיכור הזה לא ידע מה נעשה עמו, כי היין היה בראשו וחושיו היו עדיין מעורפלים, וכך נפל על המטה ומיד נרדם. והאדון ציווה למשרתיו שיעמדו אצלו על המשמר, ומיד כאשר ייקץ משנתו ומיינו, ידברו אליו בלשון כבוד ויקר, כדרך שמדברים עם כמרים גדולים וחשובים, וישאלו אותו: אדוני הכומר, מה חפצך היום לאכול, ומה בקשתך - ותעש. והזהיר אותם האדון, שכל מה שיבקש - יתנו לו. והמשרתים עשו כדברי אדונם, לא הפילו דבר מאשר צווה אותם.

ויהי בבקר ויתעורר השיכור, ולא הספיק להסתכל סביבו היכן הוא נמצא, כבר עמדו אצלו המשרתים וישאלוהו ויאמרו לו "כבוד הכומר, נבקש סליחתך ומחילתך, אמור לנו בבקשה מה תרצה לאכול לארוחת הבוקר? ביצים, ריבה, או דג מעושן וטוב". והאיש משתאה ומשתומם, ויאמר אל עצמו: מה הדבר הזה?! הלוא זוכר אני כי עני ואביון אנוכי ואיש בזוי ומבוזה, ודירתי דירת מרתף בזויה. ועכשיו אני רואה את עצמי בחדר מלכות, משרתים סביבותיי, רחוק ומגולח למשעי אנוכי, ומשרתיי אומרים לי כל רגע "אדוני הכומר", וגם רואה אני לפני מיטתי בגדים חדשים שלובשים הכמרים...

אז באמת - אומר השיכור לעצמו - אין זה כי אם כל זה שאני זוכר שהייתי עני, בזוי, משוקץ וכו' - כל זה היה חלום בלהות. ובאמת, המציאות היא שאני כומר כאחד הכמרים הגדולים, ועכשיו נמצא אני בביתי - בית המלכות, עם משרתים סביבותיי, ואני צריך לקום מהר ממיטתי וללבוש את בגדי הכמרים, וללכת לבית תיפלתם.

כאשר קם והתלבש ללכת הציק לו מצפוננו. ויאמר אל לבו: מי יודע אם מה שאני חושב כעת זה נכון, אולי האמת היא להיפוך - אני באמת עני ואביון ובזוי עם ומשוקץ וכו', ומה שאני רואה עכשיו את עצמי בבגדי כמרים, בבית מלכות ומשרתים מסביבותיי - זה חלום בלהות, ולא מה שחשבתי מקודם.

ויחשוב השיכור-הכומר הרבה זמן, ויאמר לעצמו, אעשה מבחן אם אני באמת כומר או זה חלום! ויצו למשרתיו להביא לו מיד כל מיני ספרי תיפלה, למען יראה וילמד בהם. אם יבין מה שכתוב בהם - סימן שהוא כומר, וכל מה שזוכר מקודם - זה חלום. ואם יראה שלא מבין מה שכתוב בספרים - סימן שהוא איננו כומר, ומה שזוכר שהיה עני ואביון - זה נכון, וכל מה שמתרחש כעת - זה חלום בלהות.

ויביאו המשרתים לפניו כל מיני ספרי תיפלה, ויביט השיכור בהם, ולא מצא ידיו ורגליו, כי לא הבין מאומה מה שכתוב שם.

וכבר חשב לעצמו שהוא עכשיו חולם. אבל לאחר שראה שכל הזמן קוראים לו משרתיו "אדוני הכומר", למרות שאינו מבין כלום במה שכתוב - חזר והתיישב בדעתו ואמר לעצמו שבאמת הרי אני כומר, והראיה - כולם קוראים לי "אדוני הכומר", ובודאי לא יכול להיות שכולם טועים בי. אלא נשאלת השאלה, מדוע אני לא מבין שום דבר בספרים באותיות הקטנות? אין מזה שום ראיה, כי כל הכמרים כולם - גם הם לא מבינים כלום מה שכתוב בספרים...
